

Djordje Balasevic

Ladjarska Serenata

Da od silnih briga Bog posustane
pa me zamoli da ga odmenim
ne bi bilo lepo da mu dok ne ustane
svet na bolje promenim

Ipak, kad vec drzim zezlo cudesno
zavar'o bih trag gromom plamenim
a dotle bih reku skren'o malko udesno
starim drumom kamenim

Pa da kroz moj salas ladje prolaze
i od djerma jos stanu trubiti
da ti bar s basamka gledam obraze
kad ih ne smem ljubiti

Pa da me u sluzbu sam car pri'vati
teget mundir knap, dugmad dukati
da se kad medaljon krenes pokazivati
nemas cime brukati

Pa da i tvoj baba podavije rep
i da drugi list pocne listati
jel'te, gospon-matroz, moze l' ovaj slep
pod vas oraj pristati

Malen je sobicak srce bekrije.
jednu jedinu moze primiti
al' bez brige, sve da santa nebo prekrije
imas di prezimiti

Sad utuli fenjer, sakri sibicu

mesecev cu prah tek da istrunim
da u mraku lovim zlatnu ribicu
da joj zelju ispunim